

ПОВЈАСТЌ ЂЕ МОРУОЈ

Їн сату Мајловѡц а мурит Бинка лу Јонакије ла фаћере ши фата ји. Пје Бинка а йнгруопѡ ла кѡпјел, да пје фата ји а йнгруопато йн граћинѡ, аша а фост атунћа обичају.

Бинка с-а фѡкут моруој ши лумја а вѡзуту йн тутѡ нуапћа кум а трекут пѡрѡу сѡ винѡ сѡ ђа цѡцѡ ла фатѡ.

А висату мума ји: „Ну ма кинујирѡц, адућецѡм фата, йм парерѡу ђе ја, кѡ о шћиу прја биње.

Адућецѡм фата сѡ-ј дау цѡцѡ, сѡ ну трек пѡрѡу туатѡ нуапћа.“

Дупѡ ђ-а висату, мума ји а ђезгропат фата, ши а йнгруопато йн кѡпјел пиљингѡ мумѡ-са.

Дупѡ аја ну мај а висату.

Да Јованка алу Кљафѡта, јар ђин Мајловѡц нуапћа кйнд а вењит ку аутобусу ђи ла Његоћин, с-а йнтйльит ку Бинка йн друм (н-а шћиут кѡ Бинка а фост муартѡ) ши ј-а спус: „ Унђе ђе дућ фа Бинкѡ, ла бал, кѡ јестѡ бал.“ Бинкѡ а тѡкут, њимика н-а вуорбит.

Кйнд ажунс акас, с-а желујит ла мумѡ-са кѡ Бинка алу Јонакје , н-а вуорбит ку ја кйнд а йнтйльито. Да мумѡ-са, ј-а рѡспунс:“ Пѡ ђе фатѡ, ту ну шћи кѡ Бинка лу Јонакје је муартѡ, а мурит ла фаћере ши ја ши фата.

Бинка алу Тудор, ђин сату Мајловац.

ПРИЧА О ВАМПИРУ

У селу Михајловцу на порођају преминула је Љубинка Мораревић и њена њена женска бебица. Љубинку су сахранили на гробљу а њену бебу у башти, тада је тако био обичај.

Љубинка се повампирила и тако су је људи сваке ноћи видели како прелази поток и долазила да подоји своју бебу.

Једне ноћи је мајка сањала како јој се она обраћа: „ Немојте да ме мучите, него ми доведите ћерку, много ми је жао ње, добро је познајем. Доветите ми ћерку да је подојим, да не прелазим поток сваке ноћи.“

После тог сна, мајка је откопала бебу и сахранила је на гробљу, поред своје мајке.

После тога више је није мајка сањала.

Јованка Димитрашковић, из Михајловца се једне ноћи касно вратила аутобусом из Неготина. Када је кренула путем ка својој кући успут је срела Љубинку путем(није знала да је Љубинка умрла) и упитала је: „ Где си ти Љубинка пошла, јер на бал, бал се одржава.“ Љубинка је ћутала, ништа јој није одговорила.

Када је стигла кући, испричала је својој мајци, да је срела Љубинку, и да није хтела с њом да разговара. Мајка јој је одговорила: „ Па зар ти ћерко не знаш да је Љубинка мртва, преминула је на порођају и она и њена беба.“

Љубинка Гримплиновић, Михајловац

